ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
.....
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΠΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61 α
ΤΗΛΕΦΩΝΑΙ
Διευθύνσεως Συντάξεως 32—02
Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 5ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1345
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
18
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1956
Τιμή φύλλου δραχμή Μία

Ο ΛΑΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΑΝΕΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΕ ΤΟΝ ΜΕΤΗΜΦΙΕΣΜΕΝΟΝ «ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΝ»

250.000 λαοῦ, ὑπὸ βροχήν, ἀπεθέωσαν τοὺς ἡγέτας τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως»

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ κ. κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Πρωτοφανὴς διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἀθηνῶν ἐχαρακτηρίσθη ἡ χθεσινὴ συγκέντρωσις τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως κατὰ τὴν ὁποίαν ὡμίλησαν οἱ κ. κ. Παπανδρέου, Καρτάλης καὶ Βενιζέλος. Ἄνω τῶν 250.000 λαοῦ κατέκλυσαν ὁλόκληρον τὴν πλατεῖαν Κλαυθμῶνος, ὁλόκληρον τὴν ὁδὸν Κοραῆ, τὴν ὁδὸν Σταδίου μέχρι τοῦ ἀγάλματος τοῦ Κολοκοτρώνη πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ μέχρι τοῦ κινηματογράφου «Ὀρφεύς», πρὸς τὴν Ὁμόνοιαν καὶ τὴν λεωφόρον Πανεπιστημίου ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους μέχρι τῆς ὁδοῦ Ἐδουάρδου Λῶ.

Τὰ πλήθη εἶχον φθάσει μέχρι τῶν πυλῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ μέχρι τῆς κλίμακος τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης. Εἶχε καταληφθῆ ἐπίσης πίσω ἀπὸ τὴν πλατεῖαν Κλαυθμῶνος ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργείου Ναυτικῶν χῶρος καὶ ὁ ὄπισθεν τοῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση.

Ἡ διακοπὴ τῆς κυκλοφορίας ἦτο καθολική. Εἰς τὰ ἄκρα τὰ συγκεντρώσεως οἱ λόγοι δὲν ἠκούοντο εὐκρινῶς, διότι δὲν ἀνεμένετο ὅτι ἡ συγκέντρωσις θὰ εἶναι τόσον τεραστία ὥστε νὰ τοποθετηθοῦν μεγάφωνα.

Κατὰ τοὺς ἀντικειμενικοὺς παρατηρητὰς ἡ χθεσινὴ συγκέντρωσις τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἦτο ὑπερτριπλασία τῆς προχθεσινῆς συγκεντρώσεως τῆς ΕΡΕ καθ' ἣν ὡμίλησαν ὁ κ. Καραμανλῆς. Σημειωτέον ὅτι ὁ συγκεντρωθεὶς χθὲς λαὸς διὰ ν' ἀκούσῃ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως εἶχε συρρεύσει πεζῇ. Δὲν διετέθη οὔτε ἕνα αὐτοκίνητον, ἐνῷ κατὰ τὴν προχθεσινὴν συγκέντρωσιν τοῦ κ. Καραμανλῆ μετεφέρθησαν ὁπαδοὶ τῆς ΕΡΕ διὰ λεωφορείων ἀπὸ τὴν Λεβάδειαν καὶ τὰ Μέγαρα. Περὶ τὴν 7.15' μ.μ., πρὶν ἀκόμη ὁλοκληρωθῇ ἡ συγκέντρωσις τοῦ λαοῦ, ἤρχισε νὰ πίπτῃ ἐλαφρὰ βροχή, ἡ ὁποία ἀργότερον ἐδυνάμωσε. Τὸ γεγονὸς οὐδόλως ἐπηρέασε τὴν συγκέντρωσιν, ἡ ὁποία παρὰ τὴν πίπτουσαν βροχὴν διωγκοῦτο συνεχῶς.

Πέραν τῆς ἐπιβλητικότητος τὴν ὁποίαν παρουσίαζεν εἰς ὄγκον ἡ συγκέντρωσις τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ὑπῆρξε καὶ ἀπερίγραπτος εἰς ἐκδηλώσεις. Μὲ ἕνα πραγματικὸν παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ ὑπεδέχθη ἡ ἀνθρωποθάλασσα τοῦ λαοῦ τῆς πρωτευούσης τὴν ἐμφάνισιν τῶν Δημοκρατικῶν ἡγετῶν, οἱ δὲ λόγοι των διεκόπτοντο κατὰ συχνὰ διαστήματα ἀπὸ οὐρανομήκεις ζητωκραυγάς.

Ἀπὸ τὰς αὐριανὰς ἐκλογὰς θ' ἀναδειχθῇ κυβέρνησις τοῦ λαοῦ ἡ ὁποία θὰ ὁδηγήσῃ τὴν χώραν εἰς περίοδον ἀληθοῦς εὐημερίας

Οὐδεὶς ἔχει τὸ ἀνάστημα νὰ ὀρθωθῇ ἐνάντιος πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ κυριάρχου ἑλληνικοῦ λαοῦ

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε χθὲς εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Παπανδρέου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Λαὲ τῶν Ἀθηνῶν,

Εἰς αὐτὸν τὸν χῶρον ὡμίλησε χθὲς ὁ ἀρχηγὸς τοῦ μετημφιεσμένου Συναγερμοῦ καὶ σήμερον δίδεται ἡ ἀπάντησις. Ἡ ἰδική σας ἀνθρωποθάλασσα ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἰδικήν του ἀρατὰν συγκέντρωσιν. Καὶ εἶνε ἰδικόν μου χρέος νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν ἰδιον. Ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἀπαντήσω εἰς ὅσα εἶπε θὰ πρέπει ν' ἀπαντήσω εἰς ὅσα παρέλειψε. Παρέλειψε νὰ ἀναφέρῃ τὴν λέξιν Συναγερμός. Ὁ ἀτυχὴς Συναγερμὸς ἔχει καταστῆ ἄξιος οἴκτου. Πρὸ τοῦ καταδικασθῆ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του ἔχει καταδικασθῆ ἀπὸ τοὺς φίλους του. Καὶ ἐντρέπονται καὶ φοβοῦνται νὰ ἀναφέρουν τὸ ὄνομά του. Διὰ αὐτὸ ἀκριβῶς ἐπεχείρησαν τὴν μεταμφίεσιν. Τοιουτοτρόπως ἐξηγεῖται διατί ὅλοι οἱ παλαιοὶ βουλευταὶ τοῦ Συναγερμοῦ εἶναι σήμερον οἱ νέοι ἄνδρες τῆς ΕΡΕ. Καὶ συμβαίνει τὸ ἴδιον καὶ μὲ τὸν ἀρχηγόν των.

Ἐπὶ τρία ἔτη ἀπετέλει μέλος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Συναγερμοῦ. Συνεμερίσθη ἀδιαμαρτυρήτως ὅλας τὰς εὐθύνας του καὶ σήμερον τὰ ἀπαρνεῖται. Ἀλλὰ ἐὰν καὶ ὁ ἀρχηγὸς καὶ οἱ ὁπαδοί του, δὲν γνωρίζουν τὸν Συναγερμόν, ὅμως ὁ λαὸς τὸν γνωρίζει. Καθὼς ἐπίσης γνωρίζει καὶ τὴν μεταμφίεσιν τὴν ὁποίαν ἐπεχείρησε διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν καταδίκην του. Διότι εἰς τὰς παλαιὰς εὐθύνας τοῦ Συναγερμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξηθλίωσε τὸν λαὸν καὶ ἐτιμώρησε τὸ Ἔθνος, προστίθεται ἡ πολιτικὴ ἀνανδρία τῆς μεταμφιέσεως πρὸς ἀποφυγὴν τῶν εὐθυνῶν.

Ἐξιστόρησε χθὲς ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀρχήν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ στρατάρχου εἴτε προέκυψε κατάστασις ἀνησυχητικὴ διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας. Ἀλλὰ ἐρίσκεται εἰς πλάνην ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ. Εἶχεν ἄτλῳ, προκύψει κατάστασις ἀνησυχητικὴ διὰ τὸ μέλλον τοῦ Συναγερμοῦ καὶ ἦκεν ἡ προκήρυξις ἐκλογῶν μὲ ἀναλογικὴν διὰ νὰ ἐπαναλειτουργήσῃ ὁμαλὸς πολιτικὸς βίος. Καὶ αὐτὴν τὴν λύσιν ἐπροτείναμεν. Ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθημεν. Εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ὅτι ἐσχημάτισε Κυβέρνησιν κατὰ τὸν πλέον Συνταγματικὸν καὶ νόμιμον τρόπον.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν σφάλλεται. Εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ πολιτεύματα, Κυβέρνησιν σχηματίζουν ὅσοι ἔχουν τὸ βάπτισμα τοῦ λαοῦ καὶ ἐστερεῖτο αὐτοῦ τοῦ βαπτίσματος. Ἀποτελεῖ σχῆμα πρωθύστερον καὶ εἶναι ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ πρῶτον νὰ σχηματίζεται Κυβέρνησις καὶ κατόπιν, διὰ τῆς Κυβερνήσεως, νὰ σχηματίζεται κόμμα.

Εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ὅτι ἡ ὥρα ἦτο τόσον κρίσιμος, ὥστε οὐδεὶς εἶχε τὴν γενναιότητα νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχήν. Μόνον αὐτὸς τὸ ἐτόλμησε. Ἀλλὰ συλλήβδην ἀκριβῶς τὰ ἀντίστροφον: Ὅλοι ἐτόλμων ἀλλὰ δὲν ἐπρόλαβον. Κατείχοντο οἱ ἄλλοι ἀπὸ τὴν εὐλάβειαν ἀφέλειαν νὰ ἀναμείνουν τὴν κηδείαν τοῦ ἀποθανόντος στρατάρχου. Ἐνῷ ὁ σημερινὸς ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἀπέδειξε ὅτι δὲν ἠμποδίζετο ἀπὸ παρομοίους δισταγμοῦς. Εἶπεν ὅτι ἠδύνατο νὰ διατηρήσῃ τὴν Βουλὴν μέχρι τῆς λήξεως τῆς 4ετίας. Ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο. Ἡ λαϊκὴ ἐντολὴ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1952 εἶχε δοθῆ προσωπικῶς πρὸς τὸν ἱδρυτὴν τοῦ Συναγερμοῦ. Καὶ ἐφ' ὅσον ἐκεῖνος ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ, ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ κοινοβουλευτικὴ του πλειοψηφία. Καὶ ἔπρεπε κατὰ συνέπειαν νὰ ἐρωτηθῇ ἐκ νέου ὁ λαὸς διὰ νὰ ἐκλέξῃ τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐμπιστοσύνης του. Εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ὅτι παρέλαβε χάος.

Ἐρωτῶμεν: Κύριε Καραμανλῆ ἀπὸ ποῖον τὸ παρέλαβε;

Λαὲ τῶν Ἀθηνῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντησις διὰ τὸ παρελθόν. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ τὸ παρόν. Ἰσχυρίζεται ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ὅτι ἐντὸς τριμήνου ἔκαμε ἔργα, ὅσα δὲν ἔγιναν ἐντὸς 50ετίας.

Καὶ δὲν ἠμποδίσθη εἰς οὐδὲν τὸν θλιβερὸν κομπασμόν ὅλως ἀλλ' ἀ ὁ τὴν σκέψιν ὅτι ἐντὸς τῆς 50ετίας περιέχεται ἐπὶ τέλους καὶ ἡ δημιουργία τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος. Ἀλλὰ ποῖα εἶναι τὰ μεγάλα ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔγιναν ἐντὸς τοῦ τριμήνου; Δὲν ὑπῆρξαν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΨΗΦΟΦΟΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΡΕ

Παναγιώτης Κανελλόπουλος

ΑΞΙΟΣ ΗΘΙΚΗΣ ΕΞΥΨΩΣΕΩΣ

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ προεκλογικοῦ ἀγῶνος, ἀπευθυνόμεθα πρὸς ἅπαντας τοὺς πολίτας ἵνα καταστήσωμεν ἐμφαντικὴν τὴν ἀποψίν μας περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ τιμωρηθῇ δι' ὅσα ἔπραξεν, δι' ὅσα παρέβη καὶ δι' ὅσα παρέλειψεν ὁ «Ἑλληνικὸς Συναγερμός». Καὶ τονίζομεν συνεχῶς τὴν ἀνάγκην, ἐθνικὴν καὶ πολιτικήν, ὅπως μὴ ἐπιστεφθῇ δι' ἐπιτυχίας ἡ διὰ μεταμφιέσεως διαφυγὴ τῆς δοσιδικίας ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ ἐκ μέρους τῶν ἐντολοδόχων πολιτικῶν κομμάτων.

Ὅλως ἰδιαιτέρως ὑποστηρίζομεν ὅτι εἶναι καὶ τοπικὴ ἀνάγκη νὰ συντονισθῇ ψυχικῶς καὶ ἡ ἰδική μας ἐκλογικὴ περιφέρεια πρὸς τὸ σύνολον τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία φέρει τὴν Δημοκρατικὴν Ἕνωσιν νικήτριαν, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ πραγματικὴ ἐθνικὴ ἀλλαγή.

Σήμερον, ὅμως, ἕνα 24ωρον πρὸ τῆς ψηφοφορίας, κρίνομεν ἐπιβεβλημένον ν' ἀπευθυνθῶμεν κεχωρισμένως πρὸς ἐκείνους τοὺς πολίτας, οἱ ὁποῖοι ἀπεκρυσταλλώσαν τὰς ἀντιλήψεις των καὶ σχεδὸν ἔχουν εἰλημμένην ἀπόφασιν, παρὰ πᾶσαν ἀντίθετον ἄποψιν, νὰ ψηφίσουν τὴν λεγομένην «Ἐθνικὴν Ριζοσπαστικὴν Ἕνωσιν».

Πρὸς αὐτοὺς ἀπευθυνόμεθα, ἐν ὀνόματι τῆς ὑπερκομματικῆς στάσεως, τὴν ὁποίαν εἰς πλείστας περιπτώσεις ἀπεδείξαμεν ὅτι τηροῦμεν, ἵνα τοὺς προτείνωμεν διὰ τὸν Σταυρὸν προτιμήσεως τὸν ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΝ.

Οὐδόλως συμφωνοῦμεν μὲ τὴν παροῦσαν πολιτικήν του ἡ ὁποία καὶ ἡμᾶς καὶ πολλοὺς ἄλλους νέους ἐκ τῶν πρώτων του ἀκροατῶν, πρὸ εἴκοσι ἐτῶν, ἔχει ἀπογοητεύσει. Καὶ ἰδιαιτέρως δὲν συμφωνοῦμεν μὲ τὴν ἐμμονήν του εἰς τὴν ἐπισήμανσιν ἐθνικῶν κινδύνων, οἱ ὁποῖοι οὐδόλως ὑπάρχουν· ἐνθυμούμεθα δὲ τὴν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὕψωσιν τῆς κυανολεύκου εἰς συναγερμὸν κατὰ τοῦ δημάρχου μας κ. Ρούφου ὁ ὁποῖος ἐπὶ δευτέραν τετραετίαν κυβερνᾷ τὸν Δῆμον Πατρέων, ὄχι μόνον χωρὶς νὰ διασαλευθοῦν οἱ βωμοὶ καὶ αἱ ἑστίαι, ἀλλὰ καὶ μὲ σωφροσύνην καὶ ἐπιτυχίαν, τὴν ὁποίαν μακάρι νὰ εἶχεν ἐπιδείξει καὶ διὰ τῆς χώρας ἡ διακυβέρνησιν ὁ «Συναγερμός».

Παρὰ τὰς διαφωνίας μας, ὅμως, δὲν τοῦ ἀριθμοῦμεν μίαν ἰδεολογικὴν προσήλωσιν πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν, ἕνα πάθος θὰ ἐλέγομεν, τὸ ὁποῖον εἰς ἄλλους δὲν παρατηρεῖται ἢ δὲν εἶναι τόσον ἔντονον. Εἶναι μία ἐθνικὴ προσωπικότης καὶ ἀποτελεῖ τιμὴν

διὰ τὰς Πάτρας νὰ τὸν ἔχουν γαλουχήσει. Ἐξ ἄλλου, ἡ πνευματική του θεωρία καὶ ἡ ἀσκητική του πρακτική τὸν ἔχουν ἀνυψώσει εἰς μίαν εὐρωπαϊκὴν προσωπικότητα εἰς τὸν κόσμον τῆς διανοήσεως.

Καὶ πιστεύομεν ὅτι ἦτο ἄξιος καλυτέρας τύχης...

Εἰλικρινῶς, θὰ ἐπροτιμοῦσαμεν νὰ μὴν εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς συγκεντρώσεως σταυρῶν, ὥστε νὰ μὴν προσφέρωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν πενιχρὰν συμβολήν μας μὲ φόβον νὰ παρεξηγηθῶμεν. Ἔπρεπε ὁ Παναγιώτης Κανελλόπουλος νὰ ἐξελέγετο ἀριστίνδην βουλευτής, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ ἀνεγνωρισμένοι ἀρχηγοὶ κομμάτων...

Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ παρασιωπήσωμεν μίαν πρᾶξιν τὴν ὁποίαν ὡς Πατρινοί, ἀσχετως κομματικῶν ἀντιλήψεων, ἀποδοκιμάζομεν ὡς ἀντίθετον πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν συμπεριφοράν; Ἐννοοῦμεν τὴν συμμετοχὴν τοῦ κ. Κανελλοπούλου ὡς ἁπλοῦ μέλους εἰς τὸν συνδυασμὸν τῆς ΕΡΕ, τὴν ὁποίαν, ἐν τούτοις, αὐτὸς ἐβοήθησεν ἀνεκτιμήτως καὶ μὲ τὴν σιωπήν του καὶ μὲ τὸν λόγον του..

Ἔλεγε τὸ μεγάφωνον τοῦ ἐκλογικοῦ κέντρου τῆς ΕΡΕ ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου, ὁ χαρακτηρίσας τὸν σημερινὸν — καὶ ἐν εἶναι 24ωρον — πρωθυπουργὸν ὡς «ἐπιβάτην τῆς Ἐξουσίας» ὑπῆρξε «λαθρεπιβάτης τοῦ Συναγερμικοῦ ψηφοδελτίου». Ἐὰν ἀριστοῦμεν τὸν ἐκφωνητήν, διότι μᾶς ἐπιτρέπει μίαν σύγκρισιν: Ὁ κ. Παπανδρέου δὲν ὑπῆρξε «λαθρεπιβάτης» ἀλλὰ «συμπλοιάρχος». Εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον κατετέθη δήλωσις φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ «Συναγερμοῦ» καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ τότε Σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος, οἵτινες ἐδήλουν ὅτι ἰσοτίμως συμπράττουν, μολονότι ὁ κ. Παπανδρέου μόνον μὲ ἑνὸς ψηφίου, τὸν ἑαυτό του.

Ἕνας στρατάρχης ἀνεγνώρισε τὴν ἠθικὴν ἰσοτιμίαν εἰς τὸν Παπανδρέου, ἄν καὶ δὲν τοῦ ὤφειλε τίποτε ἀπολύτως ἀπὸ τὴν ἵδρυσιν τοῦ «Συναγερμοῦ».

Ἕνας ἁπλοῦς διοικητὴς ἢ ἐργολάβος δὲν κατεδέχθη ν' ἀναγνωρίσῃ ἰσοτιμίαν εἰς τὸν Κανελλόπουλον, προῦπάρξαντα ἀρχηγὸν κόμματος καὶ πρωθυπουργὸν καὶ εἰς τὸν ὁποῖον τόσα πολλὰ ὤφειλε διὰ τὴν ἀνοχὴν εἰς τὴν πρωθυπουργοποίησιν καὶ τὴν μεταβολὴν του εἰς ἀρχηγὸν ἰδίου κόμματος. Καὶ ἀντὶ νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ ὡς ἀρχηγὸν κόμματος συμπράττοντα, τὸν δέχεται ἁπλῶς εἰς τὸ ἐκλογικόν του σκάφος ὡς ἐπιβάτην «τουριστικῆς» θέσεως, καὶ τὸν ὑποχρεώνει νὰ ζητῇ σταυρούς...

Λοιπόν, καὶ δι' αὐτὴν τὴν ἠθικὴν ἀταξίαν ποὺ διεπράχθη εἰς βάρος τοῦ Παναγιώτου Κανελλοπούλου, ἔχουν ὑποχρέωσιν ὅσοι ψηφίσουν τὴν ΕΡΕ νὰ δώσουν τὸν σταυρὸν προτιμήσεως εἰς τὸν Κανελλόπουλον, ὁ ὁποῖος δὲν ἠξίζε τοιαύτην μεταχείρισιν καὶ δὴ ἀπὸ τὸν εὐεργετηθέντα.

Βεβαίως, ὁ κ. Κανελλόπουλος, μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν εἰς τόσας ἄλλας περιπτώσεις τάσιν πρὸς αὐτοθυσίαν, δὲν παρεπονέθη καὶ δὲν ἐξηγέρθη, κακῶς ἴσως... Εἶναι ὅμως χρέος τῶν Πατρινῶν καὶ τῶν Ἀχαιῶν ν' ἀπαντήσουν εἰς τὴν ἀταξίαν.

Διότι εἰς τὰς Πάτρας, δὲν ὑπάρχει κατ' οὐσίαν ΕΡΕ. Ὑπάρχει ὁ Παναγιώτης Κανελλόπουλος. Καὶ διὰ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἠθικῆς ἀξίας τοῦ ἐξυψώσεως, προσθέτομεν καὶ ἡμεῖς τὴν φωνήν μας.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅμως: Μόνον πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἤθελαν ν' ἀκούσουν τὴν ἄλλην φωνήν μας: Νὰ καταψηφισθῇ ὁλόκληρον τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ μετημφιεσμένου καὶ—κατὰ τὴν ποίησιν μας—ἐνόχου «Συναγερμοῦ».

Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ" ΘΑ ΔΩΣΗ ΝΕΑΝ ΠΝΟΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Θὰ δημιουργήσῃ κράτος ἰσότιμον ἀπέναντι τῶν ξένων καὶ στοργικὸν πρὸς ἅπαντας τοὺς πολίτας

Θ' ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΟΥΝ ΤΑ ΑΙΣΧΗ ΤΗΣ ΤΡΙΕΤΙΑΣ

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὴν χθεσινὴν συγκέντρωσιν τῶν Ἀθηνῶν ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Λαὲ τῶν Ἀθηνῶν,

Ἡ ἰαχὴ τῆς Νίκης καλύπτει ἤδη τὴν Ἑλλάδα ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Καὶ ἡ ἀποψινὴ μεγαλειώδης συγκέντρωσις θὰ φέρῃ εἰς τὰ πέρατα τῆς χώρας τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τῆς συντριβῆς τοῦ Συναγερμοῦ. Δὲν τίθεται πλέον ζήτημα ποῖος θὰ εἶναι ὁ νικητὴς τῆς 19ης Φεβρουαρίου. Τίθεται ἁπλῶς ζήτημα ἐκτάσεως τῆς Νίκης. Καὶ μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς βαρύτητος τῆς βεβαιώσεώς μου, ἠμπορῶ ἀπὸ σήμερα νὰ διατυπώσω ὡς ἀσφαλῆ τὴν πρόβλεψιν, ὅτι χάρις εἰς τὴν ἑνότητα καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἡ Νίκη μας θὰ ὑπερβῇ κάθε ἐκλογικὸν προηγούμενον. Ἡνωμέναι αἱ δυνάμεις τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου θὰ χαράξουν καὶ πάλιν τὴν πορείαν τοῦ Ἔθνους πρὸς τὰ ἐμπρός. Θὰ τὸ ὁδηγήσουν πρὸς τὸ τέρμα τῆς ἠθικῆς ἐξυψώσεως, τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως καὶ τῆς δημοκρατικῆς ὁμαλότητος. Μὲ τὰ φτερὰ ποὺ μᾶς δίδει ἡ ἰδική σας ἐνθουσιώδης συμπαράστασις, θὰ ἐξαγάγωμεν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν λήθαργον τῆς Συναγερμικῆς καταπιέσεως καὶ θὰ τῆς δώσωμεν νέαν πνοήν. Ἕνα Κράτος ὑπερήφανον καὶ ἰσότιμον ἀπέναντι τῶν ξένων καὶ στοργικὸν ἀπέναντι τῶν ἰδίων του πολιτῶν, θὰ ἀναπτηδήσῃ ἀπὸ τὰ κάλπας τῆς Κυριακῆς.

Ἀπέναντί σας ἔχετε αὐτοῦσιον καὶ ἀναλλοίωτον τὸν Ἑλληνικὸν Συναγερμόν. Ἂν ἠλλαξε λεοντήν, ὅμως, δὲν παύει νὰ εἶναι ὁ ἴδιος ὅπως τὸν ἐγνωρίσατε ἐπὶ τριάμισυ χρόνια: Σιμπυκνωτής τῆς Ἀντιδράσεως, προσωποποίησις τῆς στασιμότητος καὶ τῆς μονοχλῆς, ἄρνησις τῆς Προόδου τῆς Δημοκρατίας, σκυριασμένη τροχοπέδη τῶν ἀνανεωτικῶν τάσεων τῶν Ἑλληνικῶν μαζῶν. Ἐπιμένει ἐν τούτοις νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν πολιτικὸν στίβον τῆς χώρας μας, ὡς ἕνα ἀνανεωτικὸν δόθεν κίνημα τὸ ὁποῖον θὰ ἀπέθετε τὴν σφραγῖδα τῆς Ἀνορθώσεως εἰς τὴν δημοκρατίαν μας ζωήν. Καὶ ἀπεδεχθῆ μία στυγνὴ καὶ ἀσυγκίνητος κοινοβουλευτικὴ Δικτατορία. Οὐδέποτε εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἄσκησις τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας ἐκαλύφθη μὲ τόσον μυστήριον.

Προσωπικαὶ ἐξοντώσεις καὶ ἀτιμάζεις, παρασκηνιακὰ συνωμοσίαι καὶ νευρωτικοὶ αὐτοσχεδιασμοί, ἐπηρέαζαν ἀποφασιστικῶς τὴν ἐξέλιξιν τῆς δημοσίας ζωῆς τῆς Ἑλλάδος. Τὸ φῶς τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ δημοσίου ἐλέγχου δὲν κατώρθωνε νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ παρασκήνια τῆς πράγματι σκοτεινῆς αὐτῆς περιόδου. Ἀκόμη καὶ τὴν ἀσθένεια τοῦ Ἱδρυτοῦ του, ἡ ὁποία ὡς ἀνθρωπίνη ὑπόθεσις, τὴν συμπάθειαν μόνον καὶ τὴν συμπόνοιαν τοῦ εὐγενοῦς καὶ εὐαισθήτου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἶχε προκαλέσει, κατώρθωσεν ὁ Ἑλληνικὸς Συναγερμὸς νὰ μεταβάλῃ, ὑπὸ τὴν παρόρμησιν τῆς μεσαιωνικῆς του νοοτροπίας, εἰς ἀδιαπέραστον πολιτικὸν μυστήριον. Ὅ τι ἐσκευωρεῖτο, ὅ,τι ἀπεφασίζετο, ὅ,τι κατεστρώνετο, ἐγίνετο ἐρήμην τοῦ Λαοῦ καὶ κατὰ κανόνα ἐναντίον τοῦ Λαοῦ.

Εἶχαν ὑποσχεθῆ χρηστὴν διοίκησιν καὶ ἐπεδόθησαν εἰς ἄνευ προηγουμένου ὄργιον ἀχαλινώτου κομματισμοῦ. Θὰ μείνῃ κατάπληκτος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀπὸ τὴν ἔκτασιν τῆς κομματικῆς φαυλότητος τοῦ Συναγερμοῦ, ὅταν αὔριον μετὰ τὴν Νίκην, κάμωμεν ἀπογραφὴν τοῦ ὀργίου καὶ τὸ ἀποκαλύψωμεν εἰς τὰς λεπτομερείας του. Ἡ ἀπειλὴ τοῦ Νόμου 2500 ἐκρέμετο ἐπὶ χρόνια ἐπάνω ἀπὸ τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ εἶναι ἄπειρα τὰ θύματα τοῦ κομματικοῦ διωγμοῦ τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης. Ἀδάμαντες τοῦ Κρατικοῦ μηχανισμοῦ ἀπεμακρύνθησαν, διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ γίνουν τυφλὰ ὄργανα τοῦ Συναγερμικοῦ Κράτους, ἢ διότι εἶχαν τὸ θάρρος νὰ ὀρθώσουν τὸ ἀνάστημά των, ἐναντίον τῆς φαυλότητος τῶν κρατούντων. Ἀνώτεροι ἡγήτορες τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, οἱ ὁποῖοι ἐδόξασαν τὴν στολήν των εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ἐστερήθησαν τοῦ δικαιώματος νὰ προσφέρουν κατὶ ἐν συνεχείᾳ τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν Πατρίδα ἐπειδή, πιστοὶ εἰς τὸν ὅρκον των, δὲν ἔστεργαν νὰ πειθαρχήσουν εἰς τὴν γνωστὴν στρατιωτικὴν φατρίαν. Τὰ σώματα ἀσφαλείας ἡ Κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ μεταβάλῃ εἰς Πραιτωριανοὺς καὶ ἀποτάσσει πάνταμῆ δεχόμενον ὑποταχθῆ εἰς τὰ κελεύσματα τοῦ Κόμματος. Ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν ὅτι ἄδικίαι ἐγένοντο εἰς βάρος ἐντίμων καὶ ἱκανῶν λειτουργῶν θὰ ἐπανορθωθοῦν.

Οἱ ἐργάται, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸν κύριον μοχλὸν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἀφέθησαν μὲ καθηλωμένα τὰ ἡμερομίσθιά των, ἔναντι τοῦ συνεχῶς ὑψουμένου τιμαρίθμου. Οἱ ἀγρόται, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν ὄγκον χορ

πίας, εἰς ἀδιαπέραστον πολιτικὸν μυστήριον. Ὅ τι ἐσκευωρεῖτο, ὅ,τι ἀπεφασίζετο, ὅ,τι κατεστρώνετο, ἐγίνετο ἐρήμην τοῦ Λαοῦ καὶ κατὰ κανόνα ἐναντίον τοῦ Λαοῦ.

Εἶχαν ὑποσχεθῆ χρηστὴν διοίκησιν καὶ ἐπεδόθησαν εἰς ἄνευ προηγουμένου ὄργιον ἀχαλινώτου κομματισμοῦ. Θὰ μείνῃ κατάπληκτος ὁ Ἑλλην